

Vänsterpress om Mellanöstern – april 2015

För tidigare artikelsamlingar som handlar om Mellanöstern under denna vår (nyaste först), se [Vänsterpress om Jemen – början av april 2015](#) , [Vänsterpress om Mellanöstern – mars 2015](#), [Vänsterpress om Mellanöstern](#) (februari 2015) och [Vänsterpress om Mellanöstern](#) (januari 2015).

Av intresse särskilt för utvecklingen i Syrien, se Aron Lunds artiklar (nyaste först): [Den syriska oppositionen och mötena i Paris, Kairo och Moskva](#), ["Vi måste få ett slut på detta smutsiga krig" - Intervju med Heitham Mannaa](#) samt [Varför segern i Kobane är viktig](#)

Av stor betydelse för utvecklingen i hela regionen är den Islamiska staten och dess roll. Om detta se [Böcker om Islamiska Staten \(IS\)](#), som presenterar två böcker om ämnet (med längre bokutdrag), samt artikeln [Islamiska statens historia](#).

Martin Fahlgren 18/4 2015

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Kritik mot EU efter ny drunkningskatastrof</i>	<i>1</i>
Flamman.....	2
<i>Gisslandrama triggat ny repressionsvåg i Turkiet.....</i>	<i>2</i>
Internationalen	3
<i>Palestinska "myndigheten" – en myndighet utan makt</i>	<i>3</i>
<i>"Världen har svikit Gazas befolkning"</i>	<i>5</i>
Proletären.....	7
<i>Väst hycklar om islamistkrigarna</i>	<i>7</i>
<i>IS-terror mot palestinier i Syrien.....</i>	<i>7</i>

Arbetaren

Kritik mot EU efter ny drunkningskatastrof

Sean Buchanan, IPS

Arbetaren 16/4 2015

Uppemot 400 migranter befaras förra helgen ha drunknat i samband med en ny katastrof i Medelhavet. Enligt människorättsorganisationen Human Rights Watch kommer dödsiffrorna bara att fortsätta stiga om inte EU omedelbart agerar.

Om inte EU kraftigt förstärker räddningsinsatserna i Medelhavet så kommer de ”fruktansvärda siffrorna över antalet liv som går förlorade på havet bara att stiga”, skriver människorättsorganisationen Human Rights Watch, HRW, i ett uttalande på onsdagen.

Uppgifterna om att så många som 400 migranter kan ha drunknat i Medelhavet utanför Libyen i söndags kommer från överlevande som Rädda Barnen har talat med. Den italienska kustbevakningen ska samtidigt ha undsatt fler än 7 000 personer bara sedan i fredags förra veckan. Hittills ska elva kroppar ha bärgats från helgens befarade katastrof.

– Om rapporterna blir bekräftade så kan förra helgen ha varit en av de allra dödligaste för migranter och asylsökande i världens farligaste havsområde, säger Judith Sunderland vid HRW.

Många av de migranter som räddats av den italienska kustbevakningen befinner sig fortfarande på båtar i avvaktan på att myndigheterna ska få fram härbärgen.

Enligt HRW borde dock den bristande beredskapen ha kunnat undvikas, eftersom många förutspått att båtmigranterna kommer att bli rekordmånga under detta år. ”Andra EU-länder har visat en tydlig brist på politisk vilja att hjälpa Italien, som har fått ta ett orättvist stort ansvar”, skriver HRW.

I november förra året lanserades Operation Triton i Medelhavet av EU:s gränsbevakningsmyndighet Frontex. Detta efter att Italien minskat på sin stora humanitära sjöräddningsinsats Mare Nostrum, som fram tills dess ansetts ha räddat livet på tiotusentals migranter.

EU:s Tritoninsats är dock betydligt mer begränsad både geografiskt och budgetmässigt, och Frontex främsta uppgift är gränskontroll, inte att bedriva sjöräddning.

Enligt FN-organet UNHCR hade redan upp emot 500 migranter och asylsökande drunknat i Medelhavet under 2015, innan söndagens katastrof. Det är en mångfaldig ökning jämfört med samma period förra året.

Men HRW påpekar att om de dödsfall som rapporterats under de senaste dagarna visar sig stämma så innebär det att nästan 1000 människor har drunknat på bara drygt tre månaders tid.

Dessa siffror beräknas dessutom stiga eftersom allt fler migranter förväntas försöka ta sig över till Europa under vår- och sommarmånaderna. Under förra året drunknade minst 3200 människor.

I maj ska EU-kommissionen enligt planerna presentera en ”migrationsagenda” till medlemsstaterna. Men HRW understryker att de åtgärder som läggs fram måste respektera migranternas och asylsökandes mänskliga rättigheter, och inte bara syfta till att stoppa inflödet av människor.

Ett av förslagen är att inrätta migrantcenter i nordafrikanska länder, ett annat att överlåta åt externa parter att sköta sjöräddningen. Enligt HRW är detta oroande tecken.

– Det är svårt att inte betrakta dessa förslag som något annat än cyniska försök att minska antalet migranter och asylsökande som lyckas ta sig i land i EU, säger Judith Sunderland och tillägger.

– Men oavsett vilka långsiktiga planer som läggs fram så är det en akut humanitär nödvändighet för EU att nu ge sig ut och rädda liv.

Flamman

Gisslandrama triggar ny repressionsvåg i Turkiet

Henning S Rubin

Flamman 9/4 2015

Mordet på åklagaren Mehmet Selim Kiraz triggade en ny repressionsvåg i Turkiet. Återigen släcktes sociala media som Twitter och YouTube. Polisen genomförde dessutom många razzior.

I förra veckan tog två beväpnade män en åklagare som gisslan i en domstolsbyggnad i centrala Istanbul. Bakom aktionen låg den underjordiska vänstergruppen DHKP-C. DHKP-C krävde att åklagaren skulle peka ut de poliser som var inblandade i den 15-årige Berkin Elvans död som skadades i huvudet av turkisk polis under massprotesterna vid Geziparken sommaren 2013. Pojken låg i koma i nio månader innan han dog i fjol. Sedan dess har många protesterat mot de turkiska myndigheternas försök att förhålla den brottsutredningen, som Kiraz var ansvarig för.

Våldsamt slut

Gisslandramat slutade våldsamt. Polisen stormade domstolsbyggnaden och sköt ihjäl gisslantagarna och eventuellt också åklagaren, som dog på väg till ett sjukhus. Officiellt heter det att Kiraz mördades av de ihjälskjutna terroristerna. Gisslandramat har triggat en ny repressionsvåg som inleddes med polisrazzior mot misstänkta vänsterextremister i flera städer.

Redan när gisslandramat pågick blockerade de turkiska myndigheterna också hundratals hemsidor på internet, däribland också sociala medieportaler som Facebook, Twitter och Youtube. Som motivering angavs att bilder från gisslantagarna där åklagaren Mehmet Selim Kiraz syntes med en pistol mot sitt huvud hade spridits på internet. Det är inte första gången som sociala media släcks i Turkiet. I februari i fjol trädde en ny säkerhetslag i kraft som ger den turkiska regeringen mycket långtgående möjligheter till internetcensur. Lagom till det turkiska kommunalvalet i mars i fjol blockerades just Twitter och Youtube, där många regeringskritiska inlägg och videofilmer florerade. Turkiets författningsdomstol hävde lagen några månader senare.

”Fascistlagpaket”

I fredags signerade Turkiets president Recep Tayyip Erdogan dock en ny variant av lagen som ger myndigheterna rätt att utan domstolsbeslut släcka internetsidor som uppmanar till ”störningen av den offentliga ordningen”. Polisen får också större befogenheter att ingripa vid demonstrationer och använda skjutvapen. Parlamentsledamoten Hasip Kaplan från det kurdiska partiet HDP betecknade den nya säkerhetslagen som ett ”fascistlagpaket”. Regeringen har avfärdat kritiken och menar att lagen bara innebär en anpassning till EU-direktiv.

Oppositionen kommer att överklaga lagen hos författningsdomstolen, men befarar att lagen ändå kan komma att användas i samband med parlamentsvalet i juni. Också den första maj i år kan lagen komma väl till pass: Polisen har redan förbjudit demonstrationer vid det centrala Taksimtorget i Istanbul, men flera fackförbund planerar att trotsa demonstrationsförbudet.

Internationalen

Palestinska "myndigheten" – en myndighet utan makt

Fayez Rasheed

Internationalen 16/4 2015

Sanningen är att den palestinska myndigheten inte är någon myndighet. Israel vill att den ska agera å deras vägnar för att övervaka palestinernas liv på de ockuperade områdena och förhindra alla motståndsaktioner mot dem. Det skriver Fayez Rasheed.

Den palestinske författaren Saed Abu Farha har publicerat en rapport om den palestinska säkerhetstjänsten i Ramallah. Denna rapport innehåller siffror vars katastrofala innebörd och eländiga detaljer helt enkelt gör dem ytterst svåra att tro på. Exempelvis är förhållandet mellan antalet palestinska medborgare och säkerhetsofficerare 52:1. Motsvarande förhållande mellan medborgare och lärare är 72:1. Så fort Palestinska myndigheten (Palestinian Authority, fortsättningsvis förkortat till PA) hade upprättats så inrättade den 10 säkerhetstjänster: civilpolis, civilförsvaret, preventiv säkerhet, nationella säkerhetsstyrkor, sjöpolis, flygpolis, Palestinska sjöfartsförbundet, militär underrättelsetjänst, presidentgardet (Styrka 17) och allmän underrättelsetjänst.

Den bortgångne presidenten Yasser Arafat inrättade därefter ytterligare två organ: Inrikes säkerhet och Specialstyrkorna, vilket fick det totala antalet säkerhetsanställda att uppgå till omkring 70 000 personer. Tillsammans slukar de 37 procent av PA:s allmänna budget. Palestinska människorättsorganisationer har fått 3 409 klagomål på tortyr och hot i samband med arresteringar, varav 82 enbart i december 2014. De olika organens främsta roll verkar vara att samordna säkerheten med Israel, i form av gemensamma patruller på gatorna (vilket upphörde efter att den andra intifadan bröt ut), gemensamma säkerhetskommittéer och inrikespolitiskt säkerhetssamarbete.

Det jag säger (och statistiken stöder det) är att säkerhetsorganens plikt inskränker sig till att bevaka, spionera på, arrestera och tortera palestinier som lever på territorier som är

ockuperade sedan 1967. Efter den politiska splittringen 2007 har dessa i huvudsak koncentrerats till den ockuperade Västbanken. PA (som också ockuperas av Israel) antas ge hjälp åt de palestinier som drabbas av den israeliska ockupationen av deras land, inskränkningarna av deras frihet och förtrycket av deras vilja. Det som faktiskt händer är raka motsatsen, och det får mig att säga att PA har blivit en börda för det palestinska folket. Är det vad USA och Israel vill? Det är otroligt att det finns en säkerhetsofficer på 50 palestinier. Det olycksbådande Osloavtalet har en paragraf som föreskriver att PA ska samordna sin säkerhet med Israel, och det utnyttjas av myndigheten för att rättfärdiga att den inte upphör med denna skamliga säkerhetssamordning som bara gynnar ena parten. I grund och botten agerar PA som en lojal fotsoldat mot allt som stör Israels säkerhet. Det finns inte en chans att Israel kommer att tillåta någon inblandning i sina egna säkerhetstjänsters verksamhet. De spionerar på sin främsta allierade, Förenta staterna, och har gjort det i decennier, vilket illustreras av det livstidsstraff som den israeliska spionen Jonathan Pollard avtjänar. Härav följer Israels behov av PA.

En annan fråga som jag skulle vilja uppmärksamma är att nästan hälften av PA:s budget läggs ut på dessa säkerhetsorgan som är som en parasit på den palestinska nationens kropp. Är detta logiskt? Var finns projekten för att utveckla byar och städer, hälsovård och utbildning, och förskottsbidrag som äldreunderstöd och bidrag till de dödades familjer, och andra tjänster till medborgarna, i synnerhet de som befinner sig under ockupation? Enligt rapporten utnyttjas anställning inom säkerhetsorganen för att köpa folks lojalitet, och bara medlemmar i Fatah anställs. Varenda ministerium och departement har monopol på poster åt medlemmar i det regeringsvänliga partiet. Det finns sällan personer från andra partier på dessa poster. PA tog över Palestinska befrielseorganisationens (PLO:s) roll och har gjort allt för att säkerställa att PLO inte har fått någon roll efter att myndigheten bildades.

På en annan nivå talas det för närvarande om en önskan att upplösa Palestinska myndigheten, eftersom den är "en myndighet utan makt". Mahmoud Abbas säger det ständigt under sina folkliga möten. Enligt den rutinerade PA-förhandlaren Saeb Erekat, och bekräftat i de israeliska tidningarna Maarev och Haaretz, har Palestinska myndigheten informerat flera länder, inklusive Israel och USA, om sin avsikt att upplösa sig inom ramen för vad de kallar "överförande av makten till ockupationen" som en del av en gradvis plan att göra ett skifte. Det ska börja med en överföring av inrikespolitiska myndigheter som sjukvård och utbildning och ska skjuta upp säkerhetsfrågor till en senare tidpunkt. Trots dessa hot har PA fortfarande inte upplösts.

Sanningen är att PA inte är någon myndighet. Israel vill att den ska agera å deras vägnar för att övervaka palestinernas liv på de ockuperade områdena och förhindra alla motståndsktioner mot dem. Det är en myndighet som på varje nivå är underställd Israels diktat. Sanningen är att PA ända sedan sitt bildande har utfört dessa tre plikter, vilket betyder att den i sista hand är en bräcklig självstyrande enhet på de ockuperade områdena. Om PA har någon respekt för sig själv och sitt folk vore det bara naturligt för den att upplösa sig. Tyvärr har president Abbas inte hotat att upplösa PA en gång utan ett flertal gånger, och har avslöjat sina verkliga avsikter. Det är svårt att förstå sådana uttalanden om upplösning vid en tidpunkt då israeliska media rapporterar om att PA (för första gången sedan myndigheten upprättades) används för att skingra demonstrationer, och att säkerhetsstyrkorna möter massdemonstrationerna utrustade med bland annat tårgas, gummikulor och ljudbomber. Jag har också svårt att förstå hoten att upplösa PA samtidigt som den fortsätter sin säkerhetssamordning med Israel. Det är bättre att president Abbas upphäver Osloavtalet helt och hållet och sedan upplöser PA.

Det är ett välkänt faktum att antalet anställda i PA har nått 250 000, utöver säkerhetsorganens 70 000 arbetare. Det är naturligt att fråga sig vad som ska hända med dessa anställda om PA

skulle upplösas. Ända sedan myndigheten bildades har en viss sorts personer gynnats av dess existens och de är intresserade av att den ska överleva. En del av dem är i själva verket PA:s grundare och ledare, så det är naturligt för dem att arbeta för att hålla PA vid liv snarare än att upplösa den. De skyddar sin mjölkko.

Varför tala om att upplösa PA när PLO och dess institutioner har marginaliserats? De som grundade PA växte inom myndigheten och inte i PLO, vilket är skälet till att de har gjort allt för att stärka PA:s institutioner på bekostnad av den bredare baserade organisationen.

Men varför tala om att upplösa PA när de palestinska områdena lider av politisk splittring och det inte alls finns någon nationell enhet? Om man verkligen vill upplösa myndigheten ska man börja med att uppnå nationell försoning och enhet, därefter reformera PLO och alla dess institutioner, avbryta alla förhandlingar med Israel eftersom de under de senaste 20 åren har visat sig vara fruktlösa, och återupprätta alla former av legitimt motstånd, inklusive väpnat motstånd. Man ska inte arrestera personer med band till motståndet och sätta dem i palestinska fängelser, och inte heller ta vapnen från sitt eget folk under förevändning att vara ansvarsfulla. Man borde också bojkotta Israel politiskt, ekonomiskt och vad gäller säkerhet, och återupprätta den arabiska saken, lita till de arabiska massorna istället för att vänta på sionisternas ”vänlighet” och amerikanska påtryckningar. Om man verkligen vill upplösa PA så ska man återinsätta den palestinska saken inom ramen för den internationella legitimiteten och de FN-resolutioner som har utfärdats i detta avseende, istället för att föreslå en stat enbart inom 1967 års gränser, och också fortsätta åtagandet att flyktingarna ska få rätt att återvända.

Om man menar allvar med att vilja upplösa PA borde man förbinda sig till en exakt skisserad strategi med sin grund i förhållanden som att vända sig till folket och deras beslut i frågan om nationella rättigheter, utan att avstå från någon av dessa rättigheter. Man borde också använda en politisk taktik som tjänar denna strategi som också måste grunda sig på alla möjliga sorters motstånd.

PA-ledningens hot att upplösa myndigheten är inte allvarliga. De är i själva verket bara ett försök att förbättra villkoren för att återuppta förhandlingarna. Det gäller speciellt som PA:s hot möter starkt motstånd från USA, Israel och andra Västländer, som alla är intresserade av att det finns en ”myndighet utan makt”, en myndighet som befriar Israel från bördan av sin ockupation.

Det enda som återstår att säga är att PA:s prestationer på varje område, i synnerhet vad gäller säkerhetsorganen, ligger så långt som det går att komma från det palestinska folkets intressen.

Översättning Göran Källqvist

Tidigare publicerad i Middle East Monitor, 3 april 2015.

”Världen har svikit Gazas befolkning”

Marco Jamil Espvall

Internationalen 18/4 2015

Det internationella samfundet har svikit Gazas befolkning genom att inte hålla sina löften om ekonomiskt stöd och politisk förändring. Den slutsatsen drar Diakonia, Individuell Människohjälp, Kvinna till Kvinna, Oxfam, Rädda Barnen och Svenska kyrkan, tillsammans med 39 andra organisationer i en rapport som släpptes i veckan. Rapporten *”Charting a New Course: Overcoming the stalemate in Gaza”* sammanfattar situation sedan kriget i Gaza sommaren 2014.

För sex månader sedan utlovade världssamfundet 3,5 miljarder dollar och ett helt nytt förhållningssätt till Gazas återhämtning. Trots detta har väldigt lite hänt. Bara 27 procent av de utlovade pengarna har kommit in. Men bristen på pengar är inte den enda utmaningen;

många av projekten som trots allt har finansiering har inte implementerats eftersom blockaden gör det omöjligt att få tillgång till material. Bara 38 skolor av de 258 skolor som skadades under det senaste kriget har hittills blivit reparerade.

– Det är viktigt att Sverige sätter press på berörda myndigheter så att material för återuppbyggandet av Gaza kommer in och att belägringen av Gaza bryts. Om belägringen av Gaza släpps kommer många av problemen att lösas. Det säger Lillrut Sarras, Individuell Människohjälps landchef i Palestina.

Med undantag för mindre reparationer har inte ett enda av de 19 000 husen som förstördes under kriget blivit återuppbyggda; 16 200 familjer, det vill säga 100 000 människor, är fortfarande hemlösa och bor i skjul byggda på spillrorna från före detta hem, eller lever inhysta i utrymda skolor.

Rapporten varnar för att ytterligare stridigheter är oundvikliga om inte världens ledare ändrar förhållningssätt och går till botten med orsakerna till konflikten. I rapporten konstateras att utan förändring fortsätter den onda cirkeln av förstörelse och biståndsfinansierad uppbyggnad. Istället för att arbeta mot blockaden har internationella aktörer accepterat att hitta sätt att anpassa arbetet efter den, vilket oroar organisationerna bakom rapporten.

Trots att den humanitära krisen har pågått länge i Gaza är det relativt nyligen som området har blivit biståndsberoende. Över 700 affärsverksamheter förstördes under första kriget vilket har tagit ifrån 140 000 människor sin inkomst.

Sedan den temporära vapenvilan slöts har våldet mot civila fortsatt. Över 400 incidenter av israelisk beskjutning mot Gaza, och fyra raketbeskjutningar från Gaza mot Israel. För att uppnå en hållbar utveckling i Gaza uppmanar rapportmakarna alla parter att omedelbart återuppta förhandlingarna om långvarig vapenvila, att blockaden hävs och Israels politik som separerar Gaza från Västbanken får ett slut, samt att politiska aktörer inom Palestina försonas och prioriterar uppbyggnaden. Rapporten uppmanar också Egypten att öppna sina gränser för humanitärt stöd.

– Om inte dessa steg tas så kommer vi inte att nå ett slut för människornas lidande i Gaza. Om vi ska hindra framtida tragedier av ytterligare krig måste det internationella samfundet arbeta proaktivt för att hindra nästa mänskliga förödelse i Gaza istället för att halvhjärtat läka sårn i efterhand, säger Individuell Människohjälps generalsekreterare Ann Svensén.

Marco Jamil Espvall

■ *Rapporten lyfter fram bland annat följande åtgärder:*

- *Parterna bör genast återuppta förhandlingar för långsiktig vapenvila som inriktar sig på behovet av en hållbar rekonstruktion av Gaza och konfliktens grundorsaker. Vapenvilan måste också skapa säkerhet för både israeler och palestinier.*
- *Israels blockad av Gaza måste hävas. Internationella samfundet bör sätta en tidsplan för detta.*
- *Håll alla parter ansvariga för brott mot folkrätten, kräv skadestånd för förstört bistånd och säkerställ att eventuella vapenavtal och avtal med företag inte bidrar till brott mot folkrätten.*
- *Påskynda återuppbyggnaden och insistera på tillgång till nödvändigt material i enlighet med folkrätten.*
- *Bygg upp och stimulera Gazaremsans ekonomi, stötta steg mot ett samlat palestinskt styre över Gaza och Västbanken och insistera på att palestinska politiska aktörer prioriterar uppbyggnaden av Gaza.*

- *Åberopa Egyptens skyldighet att släppa igenom humanitära leveranser.*

Proletären

Väst hycklar om islamistkrigarna

Ledare

Proletären 31/3 2015

”**All krigföring grundar sig på bedrägeri**”, konstaterade redan Sun Tzu för 2500 år sedan. Det är en sanning som inte minst gäller det krig via ombud som västvärlden och dess allierade i Mellanöstern sedan över fyra år bedriver mot Syrien.

Taktiken är känd sedan länge. Leta upp, beväpna och finansiera militanta krafter som är beredda att göra marktjänst. Klä sedan upp dessa i lämplig demokratisk kapprock för att de ska kunna säljas in hos opinionen i väst.

Trots enkelheten i taktiken har den visat sig svår att översätta i verkligheten. De uppsminkade demokratiska frihetskämparna har nämligen snabbt visat sig ha helt andra syften än krigspropagandans vackra tal om frihet och demokrati. Så vore Islamiska Statens framväxt otänkbar utan västvärldens långvariga krig och underblåsande av splittring.

IS framväxt har inte ändrat taktiken, det har bara inneburit att pengarna satsas mer på andra hästar. I lördags intogs staden Idlib i norra Syrien av Nusrafronten, al Qaidas gren i Syrien.

Till och med västledarnas trognaste general Salim Idriss tog i ett inlägg på twitter tillbaka sin tidigare kritik mot Nusrafronten och tvingades erkänna att det är Nusrafronten som står för styrkan och handlingskraften på marken.

Västledarnas upprördhet över IS det senaste halvåret är skådespeleri i Oscarsklass. Försöket att framställa kriget mot Syrien som en kamp för demokrati har hela tiden varit ett bedrägeri. Offret är det syriska folket som plågats i fyra år.

IS-terror mot palestinier i Syrien

Patrik Paulov

Proletären 15/4 2015

Terrorgruppen Islamiska staten (IS) har tagit kontroll över delar av det palestinska flyktinglägret Yarmouk i utkanten av Damaskus. Med detta blir palestinerna i Syrien ännu djupare indragna i en konflikt de försökt stå utanför.

Det var den 1 april som Islamiska staten (IS) gick på offensiven för att ta kontroll över Yarmouk söder om Damaskus. Det skedde i tätt samarbete med al-Qaidagruppen al-Nusrafronten, som funnits i Yarmouk sedan december 2012.

Bakom IS och al-Nusras våldsoffensiv fanns ett missnöje med pågående förhandlingar om ett försoningsavtal för att hålla lägret utanför den syriska konflikten och möjliggöra ökade humanitära insatser. Enligt Syriens minister för nationell försoning, Ali Haidar, var ett avtal nära.

Den syriska regeringens pågående försök att få slut på striderna genom lokala överenskommelser är något både Islamiska staten och al-Nusrafronten motsätter sig. För dem utgör dessutom Yarmouk ett strategiskt viktigt fäste mindre än en mil från Damaskus centrum.

Det är de väpnade extremistgrupperna i Syrien som bär skulden till att palestinierna i Yarmouk dragits in i kriget. När striderna mellan väpnade rebeller och den syriska armén eskalerade under 2012 deklarerade alla palestinska organisationer – utom Hamas – att palestinierna står neutrala i den syriska konflikten.

Palestiniernas principiella hållning var och är att de är flyktingar i Syrien, inte medborgare i landet, och därför inte skall blanda sig i den pågående konflikten.

Men det fanns krafter som inte respekterade denna hållning. I mitten av december 2012 intogs Yarmouk av tusentals utlandsstödda väpnade rebeller, inklusive al-Nusrafronten. Flertalet av de 160.000 lägerinvånarna lämnade då lägret. I dagsläget är bara drygt 10 procent av de ursprungliga Yarmoukborna kvar.

Under de år som gått har palestinska företrädare försökt få de väpnade grupperna att ge sig av från Yarmouk så att de fördrivna invånarna ska kunna återvända och lägret återgå till att vara en palestinsk och neutral zon. Men al-Nusra och övriga extremister har vägrat lämna sitt fäste.

Det finns också palestinier i Yarmouk och i övriga Syrien, inte minst bland anhängare till Hamas, som sympatiserar med och har anslutit sig till de rebeller som strider mot den syriska regeringen. Hamas har precis som många av de väpnade grupperna i Syrien sina rötter i det religiösa Muslimska brödrskapet.

Tidigt under konflikten lämnade Hamasledningen sitt utlandshögkvarter i Damaskus för att istället flytta till Qatar, ett av de länder som gett störst stöd till väpnade extremistgrupper i Syrien.

Sedan december 2012 har strider pågått i och omkring Yarmouk. Det har orsakat en enorm förödelse i delar av lägret. Den syriska regeringsarmén har angripit rebellposterar från luften men inte gått in med soldater. Agerandet på marken i Yarmouk har förblivit en uppgift för de palestinska organisationerna att sköta.

Däremot har den syriska armén omringat lägret och haft strikt kontroll över passagera till det regeringskontrollerade Damaskus norr om Yarmouk. Att inte bevaka vilka som släpps ut från lägret är inget alternativ. Det vore detsamma som att lämna vägen öppen för de terrorgrupper som är ökända för att bomba skolor och andra civila institutioner runt om i Syrien.

Den syriska arméns belägring är långt ifrån total. Områdena söder om Yarmouk kontrolleras av oppositionella väpnade grupper, bland andra den av Saudiarabien stödda Islamiska fronten.

Detta är en av förklaringarna till att IS och al-Nusra inför den aktuella offensiven kunde föra in förstärkningar till Yarmouk.

Redan innan IS och al-Nusras övertagande 1 april var den humanitära situationen för Yarmouks 18.000 invånare katastrofal.

FN-organet UNRWA och andra hjälporganisationer har under de gångna åren upprätthållit hjälpsändningar till de boende i Yarmouk. Men strider och beskjutning har försvårat insatserna.

I väst brukar skulden för den humanitära krisen i Yarmouk helt och hållet läggas på Syrien. Men landets regering har knappast något intresse av att låta invånare i lägret svälta ihjäl. Tvärtom framhåller syriska myndigheter sin vilja att samarbeta med UNRWA och övriga hjälporganisationer.

I januari 2014, när de första rapporterna om svält i Yarmouk spreds i medierna, sände palestinska befrielseorganisationen PLO Ahmad Majdalani till Damaskus. Majdalanis uppfattning var att al-Nusra och andra grupper tagit lägerinvånarna som gisslan och att det var

rebellerna som hindrade hjälpsändningar från att komma in. Liknande uppfattningar har också lokal UNRWA-personal framfört till journalister på plats i Damaskus.

Med Islamiska statens och al-Nusras våldsamma framfart i Yarmouk råder ett nytt läge. Den palestinska gruppen Aknaf Beit al-Maqdis, som anses stå Hamas nära och som tidigare har samarbetet med al-Nusrafronten, står nu i fronten i kriget mot IS och al-Nusra.

Konflikten mellan Aknaf Beit al-Maqdis och terrorgrupperna inleddes redan dagarna innan IS gick på offensiven.

Flera andra palestinska grupper manar till mobilisering för att med militära medel driva ut terroristerna. Marxistiska PFLP skriver i ett uttalande att alla palestinska organisationer måste agera i denna nödsituation och befria lägret från de kriminella gängen så att befolkningen kan återvända och belägringen hävas.

Enligt medieuppgifter finns stridande från PFLP och flera andra organisationer redan inne i Yarmouk. Under tisdagen rapporterades det att dessa för första gången sedan IS offensiv inleddes tagit sig ner till de södra delarna av lägret.

Inom PLO, och inom den palestinske presidenten Mahmoud Abbas parti Fatah, finns delade meningar om det uppkomna läget.

När PLO:s utsände Ahmad Majdalani besökte Damaskus förra veckan uttalade han stöd för en gemensam palestinsk styrka med uppgift att tillsammans med den syriska armén driva bort terroristerna. Detta motsades därefter av ett PLO-uttalande från Ramallah som deklarerade att palestinierna inte ställer sig på någon sida och är öppen för samtal med alla.

Ahmad Majdalani höll dock fast vid att det är IS som genom sitt agerande gjort förhandlingar omöjliga. Det är IS som tvingat palestinierna att ta till militära medel för att befria Yarmouk.